

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1262/2024
31.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиља АА и малолетне ББ, коју заступа мајка АА, обе из ..., чији је пуномоћник Нада Милосављевић, адвокат у ..., против туженог ВВ из ..., село ..., са боравиштем у Немачкој, чији је пуномоћник Нинослава Васић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 350/23 од 31.08.2023. године, у седници већа одржаној 31.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ ревизија туженог, **УКИДАЈУ СЕ** пресуда Апелационог суда у Београду Гж2 350/23 од 31.08.2023. године и пресуда Вишег суда у Београду 1П2 145/22 од 12.04.2023. године, и предмет се враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Виши су у Београду је донео пресуду 1П2 145/22 дана 12.04.2023. године, којом је обавезао туженог да на име свог доприноса за издржавање малолетног детета ББ, поред досуђеног износа од 200 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан уплате, а који износ је утврђен правноснажном пресудом Вишег суда у Београду 1П2 78/20 од 06.07.2020. године, сваког 01. до 05. у месецу, за текући месец, почев од 09.07.2020. године као дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски услови плаћа месечно износ од још 100 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан уплате, сваког 01. до 05. у месецу за текући месец почев од 09.07.2020. године као дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски услови, уплатом на један од означених текућих рачуна законског заступника малолетног детета – мајке АА који се воде код „Банке ...“; те обавезао туженог да на име трошкова парничног поступка тужиљама исплати износ од 206.750,00 динара.

Апелациони суд у Београду је донео пресуду Гж2 350/23 дана 31.08.2023. године, којом је одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Вишег суда у Београду П2 145/22 од 12.04.2023. године.

Против наведене другостепене пресуде дозвољену и благовремену ревизију је изјавио тужени, којом пресуду побија због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, члана 374. став 2. тачка 6., 8., 10. и 11. ЗПП, и из

члана 374. став 1. ЗПП, учињене пред другостепеним судом, те због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду по одредби члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011 ... 10/23 – др. закон) и закључио да је ревизија основана.

Побијаном пресудом правноснажно је одлучено о обавези туженог да као отац доприноси издржавању малолетног детета, тужиље АА, износом од по 100 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан уплате месечно, почев од 09.07.2020. године па убудуће док за то постоје законски услови, поред износа његовог доприноса издржавању о коме је пресуђено правноснажном пресудом Вишег суда у Београду 1П2 78/20 од 06.07.2022. године, од по 200 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан уплате, месечно.

Одлука је донета на темељу непотпуно утврђеног чињеничног стања за правилну примену материјалног права.

Побијана пресуда донета је на основу чињеничног стања које је утврдио првостепени суд, према коме АА живи у мајчином стану, са мајком и са малолетном тужиљом ББ. У радном односу је и остварује зараду од 32.000,00 до 34.000,00 динара месечно. Њена мајка је пензионер са месечном пензијом од око 30.000,00 динара. Заједно плаћају рачуне за струју, телефон и друге трошкове становања, који месечно износе око 10.000,00 до 15.000,00 динара. Малолетна тужиља иде у вртић почев од септембра 2020. године. Трошкови вртића су 2.800,00 динара. Доброг је здравственог стања, а нема додатних активности. Тужени живи и ради у Немачкој, а за време трајања ванбрачне заједнице са тужиљом остваривао је зараду од 3.200 евра нето, с тим што је 550 евра плаћао закуп стана. Има још једно дете старости 17 година, за које редовно плаћа алиментацију. Нето зарада туженог за период од новембра 2022. године до јануара 2023. године закључно, месечно износи 1.576,41 евро, 837,09 евра и 1.938,11 евра, у зависности од часова рада остварених у току месеца. Месечне потребе малолетне ББ износе 50.000,00 динара.

Утврђено чињенично стање недовољно је за правилну примену одредбе члана 160. Породичног закона, према коме се издржавање одређује према потребама повериоца издржавања и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине и прихода и других околности од значаја за одређивање издржавања. Могућност дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица и других околности од значаја за одређивање издржавања. Минимална сума издржавања представља суму која као накнаду за храњенике, односно за лица на породичном смештају, коју периодично утврђује министарство надлежно за породичну заштиту, у складу са законом. Према члану 162. став 3. Породичног закона, ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да му омогући најмање такав ниво животног стандарда какав ужива родитељ дужник издржавања.

Према разлозима другостепене пресуде, приликом одмеравања висине доприноса туженог издржавању малолетне тужиље суд је водио рачуна о уобичајним потребама малолетне тужиље, као повериоца издржавања. Међутим, овај разлог другостепене одлуке нема утемељење у утврђеном чињеничном стању. Закључак да су месечне потребе малолетне тужиље 50.000,00 динара, нема утемељења у утврђеним чињеницама које би биле од значаја, јер је једина потреба малолетне тужиље као повериоца издржавања утврђена за трошкове вртића, од 2.800,00 динара. Према томе, основани су наводи ревизије туженог да је првостепени суд паушално, без утврђења месечних потреба детета, обавезао туженог на плаћање на име доприноса издржавања малолетној тужиљи још по 100 евра месечно преко износа од 200 евра, односно 300 евра месечно.

Из тих разлога, је укинута првостепена и другостепена пресуда, и предмет враћен на поновно суђење, по одредби члана 416. став 2. Закона о парничном поступку.

У поновљеном поступку првостепени суд ће, руководећи се начелима прописаним Породичним законом, истражним начелом и најбољим интересима детета, утврдити релеванте чињенице о потребама малолетне тужиље, на основу чега ће оценити потребан допринос туженог издржавању детета, водећи рачуна о доказаним могућностима оба родитеља, њиховим личним потребама и обавези издржавања другог детета туженог, односно другим околностима од значаја за издржавање, ценећи и то да је свакодневна брига и ангажовање око малолетног детета на мајци.

У поновљеном поступку првостепени суд ће донети одлуку о трошковима целог поступка по одредби члана 165. став 3. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић